

og for Statskassens Vedkommende lige saa vigtigt, at denne Bane bliver anlagt, som det er for selve Ribe By, og maaskee nok saa vigtigt. Det er netop for at drage de Egne, hvad enten de ligge Norden eller Sønden for den nuværende Grændse, som af hele Omkredsen have den største Interesse i Anlægget af Esbjerg Havn til den, og derved skaffe Statskassen en Indtægt, at det er af Vigtighed, hvad Regjeringen ogsaa har fremhævet, at der kommer en Sidebane, som man kalder den, til Ribe, men i Virkeligheden et Stykke af Hovedbanen. Naar det betragtes som et Stykke af Hovedbanen, er den sydligste Linte heller ikke den længste, men den i alle Henseender korteste og billigste. Det er altsaa kun Mangel paa Indblik i, hvad der vil komme, som kan bringe det ærede Medlem til at sige, at den anden Vet. er kortere og billigere. Vi have, som jeg tillod mig ved første Behandling at minde om, Exempler i vor Jernbanehistorie paa, at vi have maattet gjøre om det ene Aar, hvad vi have gjort Aaret eller et Par Aar i Forveien, og at det har været os meget kostbart, og vi skulde dog nu være blevne floge af Esfaring og ikke gaae hen og udsætte os for, at det skal gjentage sig. Jeg maa bede de ærede Medlemmer fastholde, hvad Indenrigsministeren ogsaa idag har udtalt, at Linten ad Kongeaadalen er den, som Regjeringens Teknikere oprindelig have valgt, og som den ærede Minister selv har holdt fast paa lige til Forhandlingen med Krigsministeren og Statsraadet. Det er dette sidste Punkt, som staaer for os som noget dunkelt, thi de Grunde, som der ere fremførte, ere ingensinde komne frem her. Den ærede Minister har sagt, at det er militære Grunde; men det er dog meget vanskeligt at forstaae, hvilke militære Grunde det kan være. Dengang Linten forelaa for Statsraadet, maa man, hvis den da ikke har foretægget der, siden vort Uendringsforslag var stillet, antage, at det var de to Linter, som Regjeringen dengang havde opstillet, nemlig Lunderflov—Gjording og

Vamdrup—Gredsted, og er det Tilfældet, var det naturligt, at Krigsministeren og Statsraadet erklærede sig for den nordlige Linte, Lunderflov—Gjording, thi hvis de ikke gjorde det, vilde Linten jo udgaae fra Vamdrup Station, hvor Udvejlingspunktet for Tiden er med den nordtydske Forbundsregjerings Jernbaner. Det var altsaa ganske naturligt, at Regjeringen ikke kunde gaae ind paa en Retning med denne Station, til Udgangspunkt, men vi have jo heller slet ikke foreslaaet den, vi have jo foreslaaet Lunderflov Station, og naar man gaaer ud fra den, formaaer jeg ikke at see, hvilke militære Grunde der skulde bringe os til at fravige denne sydlige Linte for den nordlige. Dette udtalte jeg allerede ved første Behandling, og jeg har siden den Tid faaet Grund til at troe, at selv den høitærede Krigsminister, hvis han var tilstede blandt os, ikke vilde udtale sig imod en saadan Linte. De øvrige Grunde, som den høitærede Minister nu anførte, og hvormed han bekæmpede de Anskuelser, han selv tidligere havde havt, troer jeg rigtignok ikke kunne være overbevisende. Den ærede Minister anførte, at Linten jo ikke vilde komme til at ligge langt nordenfor Kongeaadalen og altsaa ikke blive meget forskjelligt fra den sydlige Linte, som vi have foreslaaet, saa at det ikke kunde gjøre nogen stor Forskjel for Sønderjyderne, om den kom til at ligge nordligt eller sydligt. Jeg skal gjerne indrømme, at Forskjellen ikke er mere end $\frac{3}{4}$ Meils Afstand, men noget er det dog, og der er desuden andre Grunde, der kunne have ikke mindre Vægt, navnlig for det Første, at Ribe Amt maa komme til at anlægge nye Vete, og dernæst at Jernbaneindtægterne, som det blev fremhævet af det ærede Medlem for Maribo (Frederiksen), ville blive mindre, indtil disse nye Landeveie ere anlagte. Man kan jo ganske vist anlægge Stationer ved de nuværende Landeveie, som søge hen til de nuværende Anudpunkter, men deraf følger da kun, at de Egne blive hjælpne, som ligge langs med disse Landeveie i nordlig og sydlig